

Obětování Pána Ježíše v chrámě (2023 únor)

Text: *sr. Urszula Kłusek, SAC*

Bud' pozdravena Maria! Bud' pozdravena má Paní a má Královno. Velebím tě, Maria, v tajemství obětování Pána Ježíše v chrámě. Maria, chválím v tobě Boha, který je světlem a spásou celého světa. Chválím Boha ve tvé pokoře, Maria, ve tvé víře a ve tvém přijetí Božích úradků, se kterými jsi spolupracovala s plným odevzdáním a důvěrou. Chválím Boha v osobě sv. Josefa, tvého přečistého snoubence, který láskou a svatostí zaposlouchán do Božích vnuknutí uměl ochránit tebe, Maria, i Děťátko Ježíš před každým nebezpečím.

Odpovídám, Matko Boží, na tvou fatimskou výzvu a toužím vše obětovat jako zadostiučinění za hříchy mé i všech ostatních ubohých hříšníků. Prosím tě, Matko má, vypros mi milost soustředění a hlubokého proniknutí do tajemství tvého neposkvrněného srdce, které prožívá obětování Dítěte Ježíše v jeruzalémském chrámě. Sv. Lukáš popsal tuto událost ve svém evangeliu takto:

Když nadešel den jejich očišťování podle Mojžíšova Zákona, přinesli (Ježíše) do Jeruzaléma, aby ho představili Pánu, jak je psáno v Zákoně Páně: 'Všechno prvorozené mužského rodu ať je zasvěceno Pánu!' Přitom chtěli také podat oběť, jak je to nařízeno v Zákoně Páně: pár hrdliček nebo dvě holoubata.

Tehdy žil v Jeruzalémě jeden člověk, jmenoval se Simeon: byl to člověk spravedlivý a bohabojný, očekával potěšení Izraele a byl v něm Duch svatý. Od Ducha svatého mu bylo zjeveno, že neužije smrt, dokud neuvidí Pánova Mesiáše. Z vnuknutí Ducha přišel do chrámu, právě když rodiče přinesli dítě Ježíše, aby s ním vykonali, co bylo obvyklé podle Zákona. Vzal si ho do náručí a takto velebil Boha: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“

Jeho otec i matka byli plni údivu nad slovy, která o něm slyšeli. Simeon jim požehnal a jeho matce Marii prohlásil: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duší pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“ Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého

věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma.” (Lk 2, 22-38)

Uplynulo 40 dní od narození Páně. Maria, už 40 dní chováš v náručí Božího Syna, toho, jehož narození ti zvěstoval anděl z nebe, toho, který byl v tobě počat z Ducha Svatého. Jak velké je to tajemství. Jak moc bylo tvé neposkrvněné srdce naplněno láskou, vděčností a chválou Boha za velké věci, které konal a ke kterým tě pozval! A teď, Maria, vidím tebe, mladičkou maminku, která nese do jeruzalémského chrámu prvorozeného Syna, aby ho podle izraelského zákona obětovala velkému Bohu. Věděla jsi Maria, že právě tehdy, když jsi chovala Děťátko Ježíše ve svém náručí a přinesla jsi je do chrámu, že právě v tom okamžiku do svého chrámu vstupuje Věčný Bůh a Pán zástupů, ten, skrze něhož a pro něhož vše existuje? Tento velký vstup Páně do chrámu je skryt před očima těch, kteří ještě nevidí Boží světlo, jejichž srdce ještě nejsou připravena na to, aby poznala Pána a Spasitele, který přichází ke svému lidu. Ale ty, Maria, víš, že neseš Syna Božího, schouleného ve své náručí, největší poklad lidstva, toho, který uskuteční dílo spásy.

Setráváš, Maria, celým svým srdcem na adoraci Boha, který spojuje tvé neposkrvněné srdce s Nejsvětějším Srdcem Ježíšovým. Setráváš na adoraci Spasitele a zároveň vnímáš vše, co se děje v chrámu. Pozorně sleduješ každé gesto kněze, každý pohled Božského Nemluvněte, každý výraz Josefovy tváře. A posloucháš, Maria, posloucháš každé slovo, které se týká Ježíše.

Myslím na to, Maria, jak moc ses musela zaradovat – ty, která jsi snoubenkou Ducha Svatého – když jsi potkala starce Simeona, o kterém sv. Lukáš říká, že na něm spočíval Duch Svatý a provázel ho. Srdce, která jsou vedena Duchem Svatým si rozumí beze slov. Lidé plni Božího Ducha hned poznají ty, kteří jsou poslušni Bohu. Slyšíš Maria, co říká Simeon o Ježíši? Říká, že Ježíš je světlem, že přinese spásu. A že on, stařec, už může pokojně zemřít, protože viděl na vlastní oči Boha, který přišel na zem proto, aby nás vysvobodil z pout a vlády smrti. Simeon, když v Ježíši poznal Spasitele, přestal se bát smrti, protože už měl jistotu, že smrt se stane pouze branou, kterou je třeba projít, aby vešel do Božího Království, k Otci, od kterého jsme vyšli a který nám dává život. Život, který se mění, ale nekončí.

A pak slyšíš, Maria, slova o meči, který probodne tvé srdce bolestí a že se to stane proto, aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí. Víím, Maria, že těmto Simeonovým slovům teď úplně nerozumíš, ale zachovááš je v srdci a rozvažuješ, abys poznala Boží vůli a věrně ji plnila v každé chvíli, v každé události. Až nadejde Ježíšova hodina, kdy bude trpět a umírat na kříži, a tvé neposkvrněné srdce bude probodnuto skrz naskrz mečem bolesti spoluutrpení a podílu na Synově utrpení, uvidíš, jak “vychází najevo smýšlení mnoha srdcí”. Právě v umučení a smrti Páně, v setkání s umučeným a ukřižovaným Ježíšem se odhaluje pravda úmyslů lidských srdcí. Srdcí, která buď pukají, když vidí zmučeného Pána a v plnosti se mu odevzdávají, nebo křičí jako ti, kteří stáli pod křížem; ukřižuj, ukřižuj a hříšným životem přibíjejí Pána na kříž a způsobují mu tím větší bolest, čím větší jsou jejich viny.

Ale v chrámu se objevuje ještě jedna osoba. Stařenka. Prorokyně Anna, která slouží Bohu posty a modlitbami dnem i nocí. Její jméno znamená “milost u Boha”. Je dcerou Fanuela, jehož jméno znamená “Boží tvář” a pochází z Aserova kmene. Jméno Aser znamená “dobrý osud, štěstí”. Anna je vdova. Ovdověla velmi brzy. Když ji potkáváš, Maria, už je to stařenka. Anna je symbolem Izraele a každého člověka, který žije sám jako ovdovělá žena, která pochovala svého milovaného. Stejně tak i my žijeme kvůli hříchu vzdálení od Boha a v samotě toho, který ztratil svou lásku. Anna celý svůj vdovský život strávila v chrámu. Modlí se, postí a touží po Bohu, kterého potkává právě tehdy, když Simeon předpovídá Ježíšovi kříž a tobě, Maria, utrpení. Právě v té chvíli zjevuje Bůh v plnosti svou sílu lásky a milosrdenství. Anna je také vedena Duchem Svatým, proto chválí Boha a mluví o něm a o velkých Božích dílech, která koná v duši každého, kdo se mu odevzdává a obětuje. Maria, i ty jsi po setkání s Alžbětou vyzpívala Bohu píseň chvály. Velké Magnificat Otci, který koná velké věci, a který přichází ve svém Synu Ježíši Kristu, aby mě spasil.

Maria, když se dívám na tebe, na scénu obětování, prosím, vezmi mě do svých rukou a obětuj Otci tak, jako jsi kdysi obětovala Ježíše. Obětuj mě a řekni Bohu, že jsem tvým dítětem, které i když je slabé a hříšné, touží milovat Boha, plnit jeho vůli a oslavovat Boha celým svým životem. Řekni Otci, že vyznávám víru v Ježíše Krista, Jeho Syna, že věřím a toužím hlásat celému světu, že Ježíš Kristus je pravý Bůh a pravý člověk, je jediný Spasitel světa a že v jeho jménu jsou mi odpuštěny hříchy a mám život věčný. Když vyznávám víru v Ježíše, mého Pána a Spasitele,

vyznávám zároveň víru ve tvé boží mateřství, Maria, a na celý život přijímám tebe jako svoji Matku a Královnu. V této víře, v církvi, která je tajemným tělem Pána Ježíše, odevzdávám sebe a svůj život jako oběť pro nekonečnou Boží slávu, pro překonání hříchu a pro spásu duší.

Amen.

Ave Maria!